

AIXÒ ÉS EL MEU COS...

Curiosament, en la festa del Corpus, l'Església proposa pel cicle A l'evangeli on Jesús anuncia que Ell és el pa baixat del cel. Pel cicle B, l'últim sopar però on no diu de continuar el memorial. Y en el cicle C la multiplicació del pans.

No hi ha cap dubte que totes les tres cites tenen relació amb l'eucaristia. Però no se llegeix en cap cicle l'evangeli de Mateu en el qual l'Església funda l'institució dels bisbes i sacerdots, base de tota la seva estructura piramidal.

Sabut és que Jesús no era de la tribu sacerdotal jueva, que cap dels apòstols n'era i no consta en els fets i en les epístoles que cap d'ells ho pensés ser sacerdot. Ells eren predicadors, missioners de la Bona Nova del Regne

Fins a l'edició interconfessional, i he tingut a les mans unes quantes edicions anteriors, en cap Bíblia o nou testament separat no havia llegit la paraula consagrar sinó simplement imposició de mà en els nomenaments.

A part, consagrar-se a una missió, a la predicació de l'evangeli, al servei dels altres o a regir una comunitat de fe, no significa necessitar per això d'un sagrament. Tampoc consta que les primeres comunitats tinguessin sacerdots.

L'Església al passar a ser la religió oficial de l'imperi Romà prengué la seva estructura i a poc a poc, esdevingué poder i riquesa. Traí l'evangeli, se posà a servir Déu i el diner, a ser el poder d'aquest món que Jesús havia refusat.

Entenc que una societat amb més de mil milions de persones necessita una organització; però una organització humana; no clerical. La religió no la va fundar Jesús, ell només anuncià el Regne i ensenyà com viure'l.

P, G.